

Index Rerum omnium,

Precarium morte concedentis non expirat, nisi aliud convenerit. ibid & seq. n. 9
Censebitur revocatum, si capitalis inimicitia inter concedentem, & precantem superveniat. ibid. n. 10
Precarium expressim concessum ad beneplacitum concedentis, ejus morte finitur. p. 126. n. 22
Precarium cessat, defuncto illo qui rogavit. ibid. n. 23
De æquitate res concessa precario statim repeti nequit, sed modicum tempus judicis arbitrio intercedere debet, nisi ex ea dilacione dominus sentiat incommodum. ibid. n. 25
Nec post multum temporis subito precarium revocare licet cum gravi possessoris detrimento, nisi si simile ex dilacione imminet domino. ibid.
Inter Precarium, & commodatum est similitudo. ibid. n. 25. Quomodo distinguantur. ibid. n. 26. & seq.
Precario rem habens, naturaliter possidet. p. 127. n. 29
Precario possidens de dolo, ac lata culpa solum tenetur. ibid. n. 30
Pretium.
Pretium pro asscuracione in nautico scenore licite percipitur, quanquam asscurator operam nullam adhibeat. p. 23. n. 54
Vide Custodia, Pignus.
Pretium pignoris, quod ex pacto creditor retinet ob pecuniam non solutam, juxta quod tempus computetur. p. 26. n. 88. & seq.
Pretii modicitas ad arguendum contractum de usura, ubi est pactum retrovendendi ad favorem emptoris, considerari debet habitacione ad augmentum pretii ob gravamen venditoris. p. 86. n. 17
Pretium rei quantum minuatur ob pactum retrovendendi. p. 91. n. 1
Pretium legitimum quale sit, quod in indivisibili constituit. p. 116. n. 10. Quod declaratur. ibid. n. 11
Primatus.
Primatus Ecclesie Catholice fuit, & est penes B. Petrum ejusque successores Romanos Pontifices ex concessione Christi. p. 262. n. 156. Quando fuerit B. Petro collatus. ibid. n. 157
Primatum universalis Ecclesie esse in Romana negantes ut hæretici damnantur. p. 263. n. 163
Primatus Ecclesie Romanæ probatur ex Conciliis. ibid. n. 161. & n. 166.
De verbo Primatus, & Primates. ibid. n. 163. & seqq.
Princeps.
Princeps non valet usum senerandi Hebræis in sua ditione concedere. p. 14. n. 113
Princeps laicus potest declarare, an talis contractus sit usurarius. p. 29. n. 8
Princeps potest stabilire pœnas contra hæreticos, usurarios, & alios delinquentes, quanquam crimen merè sit Ecclesiasticum. ibid. n. 9
Princeps supremus, & non Episcopus, aut alius inferior potest statuere, quod crimen probetur per testes singulares. p. 32. n. 32
Principis secularis constitutio non subsistet, qua præcipiat, ut testamentum manifesti usurarii valeat, non servata forma capitis Quanquam, de usur. in 6. p. 37. n. 78
De Principis potest ite ad derogandum majoratum substitutionibus, & clausulis, qui egerint. p. 59. n. 1

Princeps absque causa utrum valeat derogare primogeniorum conditionibus, quæ sua facultate sunt constituta? ibid. n. 1. & 2
Negativa sententia probatur. ibid. n. 4. & p. 64. n. 48
Quid possit Princeps circa defunctorum dispositiones infringendas remissive. p. 60. n. 5
Princeps pro libito nequit subditis adimere, quæ illis de jure civili competunt. ibid. n. 6
Princeps non potest dispensare, ut fœmina succedat in feudo adversus pacta in feudi concessione expressa, exclusis vocatis ad successione. ibid. n. 11. Similiter nec spurium legitimare. ibid. n. 12
Principi non licet ultimas decedentium voluntates, nisi ex causa, subvertere. p. 61. n. 16. An ipsas valeat interpretari, remissive. ibid.
Princeps non habet potestatem ad auferendum subditis dominium absque publica necessitate, aut utilitate. ibid. & seq. n. 17. 18
Nec potest privare subditos jure ad rem, vel possessione. ibid. n. 19
Princeps valet commutare voluntates testantium, si quid in opus publicum sit relictum. ibid. n. 2
Est penes Principem potestas ad removendum juris obicem, ut succedat illegitimus cum præjudicio cognatorum, sed non ubi defuncti voluntas refragatur. p. 62. n. 25
Princeps an possit sine causa justa auferre vassallis jus in spe nondum quæsitum? p. 63. & seq. n. 36. & 46
Princeps decernere nihil valet adversus contractus, ac ultimas dispositiones subditorum, nisi ex causa, cum alicujus detrimento. ibid & seq. n. 38. & 40
Princeps tenetur servare contractus à se, vel antecessoribus cum subditis initos. ibid. n. 38
Princeps nequit ultimas dispositiones ad jus commune reducere, & quare. ibid. n. 39
Princeps subjicitur jure naturæ, cui derogare non valet. ibid.
In Principe non est potestas, quæ vulgò absoluta vocatur. ibid. n. 41
Princeps quando possit dici, quod utitur absoluta potestate. ibid. n. 43
Princeps peccat, si contra leges proprias sine causa operetur. ibid.
Principi num liceat in modicis sine causa nocere vassallis? ibid.
Princeps nec ex parte valet derogare defuncti dispositionem. p. 64. n. 45
Princeps jure concedit facultates ad alienanda majoratum bona ex causa legitima, licet id fundator prohibuisset. Quod declaratur. ibid. seq. n. 48
Principi quanvis liceret, ejus non dæeret Majestatem revocare absque causa quæ subditis concessit. p. 67. n. 72
Princeps ex rationabili causa potest concessa revocare, aut moderamen illis adhibere. ibid. n. 73
Princeps an possit condere legem, qua vetetur, ne in futurum contra ipsam aliqua introducatur consuetudo? p. 107. n. 24
Princeps, publicâ causâ cessante, subditos nequit ad contrahendum compellere. p. 115. n. 1
Potest cogere ad vendendas ædes, aliave ædificia pro constructione, aut ampliacione Ecclesie, vel monasterii. p. 122. n. 54
Prin-

& Verborum.

Principi nefas est subditos cogere, ut bona propria vendant, etiam justo pretio soluto. ibid. n. 55
Princeps si aliquid concesserit ad beneplacitum suum, ejus obitu extinguitur. Limitatur favore ordinariæ jurisdictionis. n. 124. n. 11
Si gratia concedatur ad beneplacitum Sedis Apostolicæ, vel dignitatis morte concedentis non cessat. p. 125. n. 12
Fallit in Dominis inferioribus vassallorum. ibid.
Quid si concessio fieret ad beneplacitum Pontificis, aut Regis. ibid. n. 13
Quid ubi beneplacitum simul refertur ad dignitatem, & personam, proprio nomine expressio. ibid. n. 14
A Principis voluntate quæ pendent inter impossibilia computantur, nisi facile concedi soleant. p. 184. n. 17
Princeps verbum quid significet. p. 171. n. 23
Principibus obsequendum non est adversus Divina præcepta. p. 227. n. 1
Principum mandatis parere debent subditi, etsi de illorum justitia eisdem non constet. p. 233. n. 35
Principibus Christianis an liceat vocare Infideles in auxilium contra hostes. ibid. n. 36. & seq.
Principia.
Principis interesse apud Consultum in l. Officium, §. ult. ff. de re milit. quid sit. p. 362. & seq. n. 7
Quid verbum Principia generaliter significet. ibid. n. 8. & seq.
Quid sibi voluerit Terentius, dum ait, Post principia esse. ibid. n. 11
Privilegiatus, & Privilegium.
Privilegiatus contra pariter privilegiatum non utitur tuo privilegio. p. 189. n. 17
Privilegium à Principe concessum an possit sine causa revocari? p. 59. n. 3
Debet strictè interpretari in tertii præjudicium, & quando secus. p. 61. n. 14
Privilegium conforme juri communi contra statutum, vel consuetudinem recipit latam interpretationem. p. 169. n. 43
Privilegium strictè est interpretandum. p. 345. n. 26. & seqq.
Probatio.
Probationes imperfectæ junguntur ad plenè probandum in civilibus: non ita in criminibus, nisi civiliter agatur. p. 18. n. 10. & seqq.
Procurator.
Procurator, qui propriis nummis fundum emit domino, non juvabitur lege Curabit, C. de action. empt. sed fructus integrè tradere debet. p. 48. n. 81
Si damnum senserit ex fundi emptione procurator id ex fructibus recuperabit, etsi mora domini non intercesserit. ibid. n. 82
Procuratoris officio publicè utens cogi potest ut pro quo vis, soluta mercede, litiget. p. 116. n. 5
Proprietores, Hispanè Tenientes, ordinaria funguntur jurisdictione. p. 155. n. 13. & seq.
Propter.
Propter quod unumquodque tale, & illud magis. p. 180. n. 80
B. Prosper.
B. Prosperi vita & scripta. p. 278. n. 37
Ptolomæus Philadelphus Ægypti Rex de Atheniensi Republica benemeritus admodum. p. 173. n. 33

Pupillus.
Pupillo quando competat privilegium, ut illius pecunia emptum ab alio eidem quaeratur, remissive. p. 34. n. 54. & seq.
Purgatio.
Purgatio una canonica, & altera vulgaris. p. 356. n. 1. Quid sit in genere. ibid.
Purgatio vulgaris frequens apud diversas gentes. ibid. n. 2
Definitur. p. 357. n. 3
De Purgatione per duellum & aquam. ibid. & seq. n. 4. & 5
Purgationis vulgaris exempla notabilia. ibid. n. 6. & 7. & p. 359. n. 16
Purgationis vulgaris plures modi. p. 357. n. 3
Purgatio vulgaris errore licita putabatur. ibid. & seq. n. 9
Purgatio probationem sæpe fallacem efficit. ibid.
Purgatio vulgaris jure canonico est interdicta, & quam ob causam. p. 358. n. 10
Purgatio vulgaris est prohibita, quia mala, non est autem mala, quia prohibita. ibid.
Purgatio vulgaris ex aliquibus argumentis licita apparet, sed eis fatist. ibid. n. 11. & seq.
Purgatione vulgari uti nec per publicam autoritatem licet. p. 359. n. 15
Quantitas.
Quantitate derelicta ad alimenta si aliquid superstit, id legatarius retinet, nec cedit hæredi. p. 61. n. 22
Quinquennalia.
Quinquennalia Constantinus celebravit. p. 267. n. 16. Unde originem sumpserint. ibid. n. 17
Quo.
Quod favore alicujus est introductum, contra ipsum retorqueri non debet. p. 25. n. 81. & p. 84. n. 3
Quod ab animo & voluntate pender alicujus, per ipsius assertionem, atque jurandum probatur, p. 127. n. 36
Quod pender à Principis voluntate, impossibile reputatur, nisi facile soleat impetrari. p. 148. n. 17
Quod per nos non possumus, aliquando per alios assequimur. p. 345. n. 24
Quod nemini nocet, & alicui prodest, facile concedendum est. p. 352. n. 66
R
Ratihabitio.
Ratihabitio retrotrahitur, & mandato comparatur. p. 131. n. 19
Ratihabitio ut valeat, fieri debet intra tempus, quod est præfinitum ad actum ratificatum. ibid. n. 20
Ratihabitio tandiu fieri potest, quandiu actus ratificatus fieri permittitur. ibid.
Regnum.
In Regno Hispaniæ major natu succedit, nulla admilla inter fratres divisione. p. 51. n. 9.
De Regno ad majoratum, & è contra sumitur argumentum. p. 55. n. 34. & 35
In Regni successorem dominium ac possessio honorum Coronæ transfertur ipso jure, & datur remedium tenetæ, sicut in majoratibus privatis. ibid. n. 35
Regularis.
Regularis potest constitui procurator ad acceptan-

Index Rerum omnium,

ptandum, ac resignandum Ecclesiasticum benefici-
cium. p. 131. n. 18
Relegatus.
Relegatus ad beneplacitum relegantis, hoc mortuo,
aut remoto à munere, cassat exilium: secus si quis
relegetur, donec relegans revocet, vel jubeat aliud.
p. 125. n. 16
Religio.
Religionis, ac pietatis favore plura adversus juris re-
gulas constituta sunt. p. 62. n. 24
Pro Religione, & pia causa in dubiis respondendum
est. p. 101. n. 16
Pro Religione summa ratio facit. p. 21. n. 42
Renunciatio.
Renunciatio legum, quæ prohibent pactum legis
commissoriarie in pignoribus, nullius est momenti.
p. 27. n. 92
Representatio.
Representatio in Hispaniarum primogeniis semper
observatur, nisi expressè prohibeatur. p. 57.
n. 58
Res.
Res tanti aestimatur, quanti communiter vendi po-
teat. p. 89. n. 39
Re aliena utens bona fide ex præsumpta domini vo-
luntate, et si fallatur, furtum non committit.
p. 127. n. 35
In dubio non præsumitur bona fides in utente abs-
que consensu domini. ibid. n. 36
In Re sua quilibet est moderator, & arbiter. p. 151.
n. 40
Res aliena si legata sit, hæres tenetur eam emere, &
legatario tradere. p. 185. n. 108
In Re communi prohibentis potiora sunt jura.
p. 209. n. 41. Sed limitatur hoc. ibid.
Residentia.
Inter Residentiam, & interessentiam discrimen remis-
sive. p. 106. n. 11
De Residentia obtinentium præbendas, ac dignita-
tes, remissive. p. 112. n. 72
De Residentia Parochorum, ac cæterorum, quibus
incumbit animarum cura, remissive. ibid. n. 73
Residentia Parochorum de jure divino desideratur.
p. 113. n. 74
Utum consuetudo suslineretur, quod Parochus non
relidens fructus percipiat, si per alium idoneè mu-
neri suo satisfaciatur. ibid. n. 75. & seqq.
Ut Resideat Parochus in propria Ecclesia, quantum
expediat. ibid. n. 77
A Residentia quanto tempore, ac quibus de causis
Parochi possint excusari. ibid. n. 78
Circa Residentiam Parochorum nullus Princeps lai-
cus valet jus divinum interpretari. ibid. n. 79
Reipublica.
Reipublicæ interest, ne delicta maneant impunita.
p. 28. n. 4
Retractus, & Retrahere.
De Retractu qui latè egerint, recensentur. p. 94. n. 1
Ad Retractum lege regia novendium datur à die per-
fectæ venditionis, nec minori adversus lapsum
termini restitutio conceditur. ibid. n. 2
In conditionali venditione novendium numeratur
ab existentia conditionis. ibid. n. 4. Ampliatur.
p. 95. n. 5
Retrahere an possit conditionaliter confanguineus,
pendente conditione. ibid. n. 6. & seqq.
Quando terminus ad retrahendum incipiat currere,
si venditionis fiat instrumentum. ibid. n. 11
In Retractu an novendium sit numerandum à die
contractus, vel traditionis. ibid. & seq. n. 11
Retractus tempus non habetur contra ignorantes,
ubi clam venditio celebratur, ne in notitiam con-
fanguineorum perveniat. p. 96. n. 13. Scientia
probari debet, quæ non præsumitur. ibid. & p.
97. n. 25
Retractui locus non est in locatione ad longum
tempus p. 96. n. 14. Quid in emphyteusi. ibid.
n. 15
jus Retrahendi num competat ubi res datur in
censum reservativum perpetuum. ibid. n. 16.
& seqq.
Leges concedentes retractum odiosæ censentur.
ibid. n. 17
Retractum jura non permittunt cum detrimento
venditoris. ibid. n. 18
Retractus admittitur, ubi simul pecunia solvitur, &
census reservativus constituitur pro re patrimon-
iali, si pecunia excedat census sortem, aut ei
æquivalet. ibid. n. 19
Quoties dubium est, an retractui locus sit, iudicis
arbitrio definiri debet. ibid. n. 21
Retrahendi non est jus, si ususfructus, aut commo-
ditas ejus vendatur. p. 97. n. 22
Retrahere nudam proprietatem venditam usufru-
ctuarii non potest. ibid. n. 21
Retrahere potest confanguineus rem venditam, ha-
bita fide de pretio, si idoneè caverit. ibid. n. 23
Ad Retractum opus non est, quod præcedat do-
minii translatio, sed contractus perfectio. ibid.
n. 24
Confanguineus retrahere valet nudam proprietatem
emptam ab usufructuario. ibid. n. 26
In Retractu quæ personæ præferantur confangu-
ineis ex lege regia. ibid. & seq. n. 27
Ad Retractum currit novendium à tempore perfe-
ctæ venditionis, non à quo census ex pretio con-
stitutus redimitur. p. 98. n. 29
Utum confanguineus teneatur statim exhibere rei
pretium, vel satisfaciatur constitutus census, ut em-
ptor extraneus. ibid. n. 30. & seqq.
Retrahens loco primi emptoris subrogatur, ac ea-
dem persona cum illo censetur. ibid.
In Retractu duplex venditio non contrahitur, ac
retrahens subintrat locum ejus, qui emit. p. 120.
n. 41
In Retractu primus emptor indemnis servari debet.
ibid. n. 40
Revelatio.
De Revelationibus apocryphis. p. 293. n. 46
Rex.
In Regibus Aragoniæ nullus fuit nomine Sacratius.
p. 224. n. 14
De Regibus qui ad invitandos milites ad egregia fa-
cinora proprias filias eis in uxores sponponderunt.
ibid. n. 15
Rex Sancius Aragonum an promiserit nuptias ne-
ptis ex filio, vel ex fratre aut sorore, in cap. De
neptis, 31. q. 2. ibid. n. 17
In Regibus nulla est potestas ut subditos ad conjugia
compellant. ibid. n. 16
Rex Sancius an neptem jurejurando sponderit in
casu dicti capitis De neptis. p. 225. n. 19
Rex simul & parens nequit metum incutere gravem
descendenti, ut promissum à se matrimonium ille
ineat invitus. ibid. & seq. n. 21
Regis Sancii laudes & obitus. p. 226. n. 23
Regum Persarum catalogus & successio. p. 253.
n. 88. & seqq.
Regum Persarum vitæ, remissive. p. 255. & seq.
n. 103

Rex

& Verborum.

Rex quoad quotam præjudicare potest liberis natis
& nascituris in legitima. p. 346. n. 29
Roma, & Romanus.
Roma à quo condita, & sic vocata. p. 163. n. 1
Romana Ecclesia omnium aliarum Regina, Caput
& Magistra. p. 264. n. 168
Romana Ecclesia omnes alias antecessit tempore.
ibid. n. 171
Romanum Basilicam B. Petrus construxit. ibid.
n. 169
Romani Sabinas sceminas ad connubia fraude cepe-
runt. p. 164. n. 7
Romulus.
Romulus Romam condidit, & quando. p. 163. n. 2.
Qualiter populum distribuerit. p. 164. n. 4
Romulus Republicam suam ad instar Atheniensium
instituit. p. 165. n. 11
Romulus cætus hominum & mulierum nocturnos
vetuit. p. 320. n. 61
Ruffinus.
Ruffini scripta referuntur. p. 286. n. 107
inter Ruffinum & B. Hieronymum adfuit discor-
dia. ibid. n. 108
Ruffinus autoritate D. Hieronymo longè inferior.
ibid. n. 109
S
Sabbatum.
Sabbatum dies festus Hebræorum. p. 312. n. 5
de Sabbati sanctificatione quando datum fue-
rit Hebræis præceptum, & de stricta ejus observa-
tione. ibid. n. 6
Sabbatum quid significet, & de ejus etymologia.
ibid. n. 7. & seqq.
Sabbatum secundo primum apud Evangelistam
quid sit. p. 313. n. 12
Sacramentum.
Sacramenta ritè ab hæreticis collata valent, nec re-
peti possunt, ut Baptisma, & Ordo. p. 239. n. 16
Sacramentorum valor non pendet à probitate vel
improbate Ministri. ibid.
Sacramentum Pœnitentiæ si ab hæretico admini-
stretur est irritum. p. 240. n. 17. Quid in mortis
articulo ibid. n. 18. Quid de peccatis venialibus,
aut lethalibus jam ritè confessis. ibid. n. 19. Quid
si Parochus hæreticus assistat matrimonio juxta
Tridentinum. ibid. & seqq.
Sacramenta si ab hæreticis conferantur, quæ iterabi-
lia non sunt, nefas est reiterari per Ministrum Ca-
tholicum, & de pœnis in rebaptizantes statutis.
ibid. n. 21. & seq. Contrarium asserere hæresis est.
ibid. n. 23
Sacramenta validè administrat qui talem obtinet
potestatem, et si excommunicatione ligetur, exce-
pto Pœnitentiæ Sacramento. ibid. n. 22
Si Sacramentum conferatur cum aliquo defectu circa
essentialia, sive à Catholico, sive ab hæretico,
debet iterum validè administrari. p. 241. n. 24.
Quid si dubitetur de validitate Baptismi. ibid.
Sacrificium, & Sacrum.
Sacrificium sacrum Altaris Missa nuncupatur à tem-
pore Apostolorum. p. 352. n. 2
à Sacris Græcorum Gentilium nullus exire permit-
tebatur antequam per Sacerdotem abeundi licen-
tia populo tribueretur. p. 353. n. 5. Idem apud
Romanos observatum est. ibid. n. 6
Salomon.
An Salomon in æternum perierit. p. 303. n. 111
à Salomone compositi libri recensentur. p. 248. n. 36
D. de Faria Nova Addit. ad Covar. Tom. II.
Samiare.
Samiare verbum pro acere usurpatur. p. 201. n. 11
Sancti Patres.
Sancti Patres nonnunquam in errores inciderunt, qui
tunc hæreses non fuerunt, sed hodie tales sunt pro-
pter Ecclesiæ declarationem. p. 212. n. 14
Sanctorum Patrum testimonia quomodo in Jure
Canonico à Summis Pontificibus allegentur.
p. 223. n. 7
Sanctorum scriptis quantum fidei & autoritatis tri-
buendum. p. 278. n. 43
Sanguinolentus.
Sanguinolentus verbum quid significet in l. fin. C. de
patrib. qui fil. distrax. p. 117. n. 16
Sarraca, & Sarraceni.
Sarracenorum sæpe fit mentio in Jure Canonico,
& in legibus Hispaniæ, ubi Moros, vel Turcos,
nuncupantur. p. 218. n. 1
Sarracenus verbum & ad gentem, & ad sectam re-
fertur. ibid. n. 2
Sarraceni qua de causa Mahometo adhæserint. ibid.
n. 4
Sarraceni pueros tredecim annorum circumcidunt.
ibid. n. 6
Sarraceni Troglodytæ aliquando dicti. ibid. n. 7
Non ducunt originem à Sara. p. 219. n. 8
Quam Arabiæ originem incoluerint. ibid. n. 9
Sarraceni verbi etymologia. ibid. & seq. n. 13
De Sarracenis plura, remissive. ibid. n. 16
Sarraca Arabiæ urbs quædam. p. 219. n. 10. Est
nomen commune duabus Arabiæ civitatibus.
ibid. n. 11. Unde Sarraceni nomen sumpserunt.
ibid. n. 12
Satus.
Satus est, ut unus moriatur, quàm ut populus totus
pereat. p. 201. n. 11
Satyrus.
De Satyris remissive. p. 197. n. 10
De Satyro, qui alloquutus est B. Antonium in eremo.
p. 298. n. 14
Scientia.
Scientia non præsumitur, nisi probetur. p. 137. n. 7
Scriptores Ecclesiastici.
Scriptores Ecclesiastici referuntur, remissive. p. 266.
n. 182
Secundum.
Secundum naturam est, commoda cujusque rei
eum sequi, quem sequuntur incommoda. p. 61.
n. 23
Securis.
Securi non potest hodie reus interfici in Hispania.
p. 204. n. 5
Sedulius.
De Sedulii scriptis. p. 288. n. 118
Senator, & Senatusconsultum.
Senatores Romani an clarissimi, vel illustres. p. 193.
n. 153
De Senatusconsulto Largiano circa Latinorum suc-
cessionem. p. 182. n. 91
Sententia.
Sententia ex abrupto ferenda non est. p. 222. n. 24
Septimana.
Septimanæ dies qualiter Hebræi nominabant. p. 313.
n. 10
Servius Tullius.
Servius Tullius quandiu regnavit. p. 170. n. 20
Si Servo communi unus ex dominis libertatem
concesserit, alter partem suam pretio vendere
compelletur. p. 121. n. 47
Servus

E e e

Servus